

langes, at det Murværk, som banner Siderne i Kjælderen, skal behandles paa saadan Maade, som Bygningskommissionen til enhver Tid maatte foreskrive, for at hindre Fugtighedens Indtrængen i Kjælderen. I Lovudkastet staaer der derimod, at det skal gjøres paa en Maade, hvorved Fugtigheden ligesom hindres i at trænge ind; men det er en Form, der vil frembyde Vanskeligheder; og man kan formentlig ikke komme den Byggende nærmere end ved at give ham Tilhold om at følge Bygningskommissionens Forskrifter, saaledes som disse til enhver Tid gives. At de til forskellige Tider ville være forskellige, viser allerede Erfaringen. Til samme Paragraf er under Nr. 17 stillet et Forslag, der ligesom det foregaaende er en Tilføining til Lovudkastet, den nemlig, at man ved et Gulv af en særegen Bestaandelse skal hindre Fugtigheden eller Uddunstningerne fra Grunden fra at trænge op i Bygningen, hvilket ogsaa skal kunne søges tilveiebragt derved, at man overhvalver Kjælderen paa saadan Maade, der anses for solid, og hvorved de øvrige Rum i Bygningen ere afstaarne fra direkte Forbindelse med Kjælderen. I begge Tilfælde vil man være istand til at forhindre, at den efter hygieiniske Grundsætninger skadelige Uddunstning fra Grunden trænger gennem Kjælderen op i Bygningen og antænder Ulykke der. — Endringsforslag under Nr. 18 gaar ud paa, at de Skillevægge om Trappehulene, der omtales i § 46, skulle altid være af Grundmur, medens de efter Lovudkastet ogsaa kunne være af Bindingsværk; men saa har man, istedetfor at lade det gjælde om Skillevæggene om alle Trappehuse, indskrænket det til kun at gjælde de Trapper, der i ethvert Hus ubeiløbet skulle være tilstede. Fordringen vil ikke være meget byrdefuld, og det er utvivlsomt, at naar man ikke anser det for rigtigt at gaa til brandfri Trapper, vil der dog være opnaaet noget Betydeligt derved, at Trapperne selv ved fuldkommen brandfri Vægge ere adskilte fra omliggende Rum. — Forslaget under Nr. 19 er en Sammenlægning af §§ 25 og 44, men indeholder ikke nogen egentlig Forandring i deres Indhold. Dette gjælder ikke om et Forslag, stillet af et æret Mindretal under Nr. 20, og som angaar de samme Paragrafer. — Endringsforslagene under Nr. 21 og 22 ere ikke Andet end rene Redaktionsændringer, som jeg ikke skal opholde mig ved. — Under Nr. 23 er foreslaaet at lade § 43 udgaa. § 43 indeholder dels dette, at enhver Stueetage, hvori der er Beboelsesrum, skal under sit Gulv have et Betonunderlag, naar der ikke er Kjælber under den, dels dette, at Gulvet skal være beliggende mindst 6 Tommer over det omliggende Jordsmøn. Den sidste Del af Bestemmelsen indkom allerede i Loven af 1856, der

udelukkede Beboelseskjælber. Der er nu neppe nogen Anledning til at fastholde denne Paragraf; thi dels er det paa anden Maade bestemt, nemlig i Almindelighed sagt i § 27, at det nederste Gulv skal være af den Bestaandelse, at det forhindrer Fugtighed fra at trænge igjennem; og tillige har den anden Del, nemlig den, at Gulvet skal ligge mindst 6 Tommer over det omliggende Jordsmøn, mindre Betydning, naar man med det Samme tillader Beboelseskjælber, thi at man saa skal have en saadan Bestemmelse, at Gulvet skal ligge 6 Tommer over det omliggende Jordsmøn, er ikke længere rimeligt, naar man giver Tilladelse til, at Gulve kunne have en dybere Beliggenhed. Man kan indvende derimod, at Kjælber, naar de skulle benyttes til Beboelse, fordres draineede paa en vis foreskrevet Maade, en Fordring, der ikke stilles til Stueetager. Men derimod kan atter indvendes, at Stuegulve ligge ikke lavere end Jordsmønnet, sjelden i samme Højde og i de fleste Tilfælde noget høiere, og at der altsaa er god Leilighed til dog at blive af med Overfladevandet. Der er foreslaaet, at § 45 udgaa; den indeholder den Bestemmelse, at Ydermurene i en Bygnings Beboelsesrum ikke maa afpukses, forinden 6 Uger efterat Bygningen er bragt under Tag, en Termin, som udstrækkes for visse Tider til 2 Maaneder; men det ses let, at der er forskellige Omstændigheder, som gjøre deres Indflydelse gjældende med Hensyn til den Fugtighed, en Bygning er i Besiddelse af efter 6 Ugers Forløb; der kan være Værstider og Klimatiske Forhold, hvor den vil være tør tidligere, og andre Forhold, hvor den efter 6 Ugers Forløb endnu ikke vil være tør. Det kommer an paa den Maade, hvorpaa og de Omstændigheder, under hvilke Arbeidet i det Hele taget er blevet udført. Man har derfor ment, at det ikke var hensigtsmæssigt at stille det her under denne bestemte Form; men man har foretrukket i en senere Paragraf, nemlig § 77 at paalægge Bygningsinspektøren ogsaa at afgive sit Vidnesbyrd om, at Bygningen, hvor der er Beboelsesleiligheder, er saa tør, at dens Tegen i Brug ikke kan medføre skadelige Følger for Sundheden; der tages mere i Almindelighed det Hensyn, som netop mere specielt er søgt fremmet ved § 45, og man vil saaledes paa anden Maade komme til det, der tilføjtes ved § 45. Til § 46 er der føjet en Bestemmelse, som jeg tror ganske sikkert vil afhjælpe et ofte følt Savn, idet det i Almindelighed siges, at der mellem det til en Eiendom foreskrevne Gaardsrum og Gaden skal være en let og fri Passage. Det er udtrykkelig sagt, at denne paa intet Sted maa have en mindre Brede end to Alen, og naar der er sagt: „let og fri Passage“ følger deraf, at man ikke vil admittere flere Trin op eller ned f. Ex.